

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 43 hallituksen esityksen johdosta laiksi asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunta on 23 päivänä lokakuuta 1990 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 188 laiksi asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n muuttamisesta.

Valiokunta on käsitellyt tämän esityksen yhteydessä eduskunnan valiokuntaan 11 päivänä kesäkuuta 1987 valmistelevasti käsiteltäväksi lähettämän ed. Hautalan ym. toivomusaloitteen n:o 90/1987 vp. asuntotulon verottamisesta luopumisesta, 19 päivänä toukokuuta 1989 valiokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi lähettämän ed. Fredin ym. toivomusaloitteen n:o 37/1989 vp. asuntotulon verottamisesta luopumisesta ja eduskunnan valiokuntaan 11 päivänä toukokuuta 1990 valmistelevasti käsiteltäväksi lähettämän ed. Hurskainen-Leppäsen ym. toivomusaloitteen n:o 70 asuntotulon alarajan korottamisesta verotuksessa.

Asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain mukaan verovelvollisen omistamasta asunnosta, jota hän käyttää omaan tai perheensä asumiseen tai vapaa-ajan viettoon, vahvistetaan asuntotulo asunnon verotusarvon perusteella. Asuntotulo on kolme prosenttia sen perusteena olevan asunnon verotusarvosta. Asuntotulo vakituudesta asunnosta jätetään kuitenkin verottamatta siltä osin kuin sen perusteena oleva verotusarvo ei ylitä laissa säädettyä rajaa. Vuodelta 1988 toimitettavasta verotuksesta alkaen tämä raja on ollut 370 000 markkaa. Hallitus ehdottaa, että vakituisen asunnon asuntotulon verotuksesta vapaan verotusarvon raja korotettaisiin 440 000 markkaan.

Asuntotulo muusta kuin vakituudesta asunnosta jätetään valtionverotuksessa verottamatta siltä osin kuin sen perusteena oleva asunnon

verotusarvo ei ylitä 60 000 markkaa. Tämä raja on ollut voimassa vuodelta 1986 toimitettavasta verotuksesta alkaen. Hallitus ehdottaa, että raja korotettaisiin 90 000 markkaan.

Muutettua lakia ehdotetaan sovellettavaksi ensimmäisen kerran vuodelta 1991 toimitettavassa verotuksessa.

Toivomusaloitteessa n:o 90/1987 vp. ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain kumoamiseksi.

Toivomusaloitteessa n:o 37/1989 vp. ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin, jotta asuntotulon verottamisesta luovuttaisiin omana asuntona käytettävissä asunnoissa.

Toivomusaloitteessa n:o 70 ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin asuntotulon verotettavan tulon alarajan korottamiseksi nykyisestä 370 000 markasta 500 000 markkaan.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esityksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä.

Käsittelemiensä aloitteiden suhteen valiokunta on asettunut kielteiselle kannalle.

Valiokunta edellyttää, että hallitus seuraa verotusarvoperusteiden uudistamisen vaikutusta asuntotulon verotukseen, ja edellyttää hallituksen ryhtyvän tarvittaviin toimenpiteisiin, jos asuntotulosta veroa maksavien määrä lisääntyy olennaisesti.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen muuttamattomana.

Samalla valiokunta ehdottaa,

että toivomusaloitteet n:o 90/1987 vp., 37/1989 vp. ja 70 hylättäisiin.

Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1990

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Mäki-Hakola, varapuheenjohtaja Luttinen, jäsenet Isohookana-Asunmaa, Kettunen, Kääriäinen,

Laaksonen, Lahti-Nuuttila, Malm, Sasi, Tenhiälä ja Viljanen sekä varajäsenet Pekkarinen, Pelttari (osittain), Pohjanoksa, Renlund, T. Roos ja Vihriälä.
